

LAIVAS

No. 18. Metai X

Balandžio-April 26, 1930

LTSR valst.
respublikos
biblioteka

L A I V A S (THE SHIP)

Published Weekly by Marian Fathers

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act. of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

SUBSCRIPTION RATES:

Metams	\$2.00	One Year	\$2.00
Pusei metų	\$1.00	Six Months	\$1.00
Vienam num.	\$0.05	Single Copy	\$0.05

"L A I V A S"

2334 South Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

ATVELYKIO SEKMADIENIS.

E v a n g e l i j a

JON. 20, 19—31.

L e k c i j a .

I JON. 5, 4—10.

NUO metu, tą pačią pirmą savaitės dieną vakare, durims, kam buvo susirinkę mokytiniai, esant uždarytom, dėl žydų baimės, atėjo Jėzus, atsistojo viduryje ir jiems tarė: Ramybės jums. Tai pasakęs, jis parodė jiems rankas ir šoną. Mokytiniai, pamatę Viešpatį, džiaugėsi. Jis vėl jiems tarė: Ramybė teesie su jumis. Kaip Tėvas mane siuntė, taip ir aš jus siunčiu. Tai pasakęs, jis kvėpė į juos ir jiems tarė: Imkite Šventąją Dvasią. Kam nuodėmės atleisite, tam jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos. Vieno iš dvylikos, Tomo, kurs vadinasi Dvynas, nebuvo draug su jais, kuomet Jėzus buvo atėjęs. Todel kiti mokytiniai jam sakė: Mes matėme Viešpatį. Bet jis jiems atsakė: Jei nepamatysiu jo rankose vynių perdurimų, neįdėsiu savo piršto į vynių vietą ir neįdėsiu savo rankos į jo šoną, netikėsiu. Po aštuonių dienų jo mokytiniai vėl buvo viduje ir Tomas draug su jais. Jėzus atėjo, durims esant užrakintoms, atsistojo viduryje ir tarė: Ramybė teesie jums. Po to jis tarė Tomui: Įdėk čia savo pirštą, matyk ma-

YLIMIAUSIEJI, visa, kas yra gimę iš Dievo, nugali pasaulį: mūsų tikėjimas. Kas gi yra, kurs nugali pasaulį, jei ne tas, kurs tiki, kad Jėzus yra Dievo Sūnus? Tasai yra kurs atėjo per vandenį ir kraują, Jėzus Kristus, ne vien per vandenį, bet per vandenį ir kraują. Ir Dvasia yra, kuri liudija, kad Kristus yra tiesa. Nes trys yra, kurie liudija danguje: Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia; ir tie trys yra viena. Ir trys yra, kurie liudija žemėje: Dvasia, vanduo ir kraujas; ir tie trys yra viena. Jei mes primame žmonių liudijimą, tai Dievo liudijimas, kurs yra didesnis, kad jis yra liudijęs apie savo Sūnų. Kas tiki į Dievo

no rankas, ištiesk savo ranką ir įdėk į mano šoną, ir nebūk netikėlis bet tikintis. Tomas atsakė ir jam tarė: Mano Viešpats ir mano Dievas. Jėzus jam tarė: Kadangi mane matei, Tomai, tu įtikėjai; palaiminti, kurie nemato ir tikėjo. Jėzus padarė savo mokytinių akyvaizdoje dar daug kitų stebuklų, kurie neparašyti šitoje knygoje. Taigi parašyta, kad tikėtumėte, jog Jėzus yra Kristus, Dievo Sūnus, ir kad tikėdami turėtumėte jo vardu amžinąjį gyvenimą.

Maldos Apašt. Bendroji Intencija

Šv. Marija, Skaistybės Motina.

GRAŽIAUSIS metų mėnuo — gegužis yra pašvęstas Šv. Dievo Motinos Marijos garbei. Skardžiai skamba bažnyčiose tikinčiųjų balsai, maldaujant pas savo dangaus Motiną pagalbos, užtarymo. Bažnyčios, altoriai, ypač gi Šv. Marijos atvaizdai ir stovylos papuošiamos. Čia žmonės sunėša gražiausias gėles, ne vien kvepiančias rožes, bet savo širdžių karštą maldą.

Gyvename sunkiais dorybėms bujoti laikais. Daug dorinio supuvimo, ištvirkimo plinta pasaulyje. Brangiausias sielos turtas — nekaltybė, mergystė išstatyta į didžiausius pavojus. Blogi teatrai, baurūs, paleistuvingi krutamieji paveikslai, begėdiški laikraščiuose ir knygoje raštai nuodija tūkstančius ir milijonus sielų.

Katalikiškoji visuomenė nesisaugoja tų dorovinių purvų, bet perka sau tuos nuodus, išsistato pavojun mirtinai nusikalsti dorybei. Kiekvienam turi suskaldėti širdį, matant tokį savo sielos reikalų nepaisymą. Jisai ypač pasireiškia jaunimo tarpe švenčiausioji Marija yra skaisčiausioji Mergelė, skaistybės pavyzdys ir globėja. Į ją Bažnyčia nurodo katalikų visuomenei, kur ieškoti pagalbos. Reikia arčiau suprasti jos skaistybę, nekaltumą, platinti prie jos pamaldumą, ypač jaunimo tarpe, kuris labiau į tą pavojų išstatytas, reikia šauktis jos globos ir pagalbos pavojuose.

Maldos Apaštalytės nariai melsis visą gegužio mėnesį, kad platintusi pamaldumas prie Švč. Panelės Marijos, Skaistybės motinos, globėjos ir pavyzdžio.

Iš tikrųjų, Šv. Panelė turėjo būti skaisčiausioji, nes Dievo Motinai privalu buvo pasižymėti didžiausia skaistybe. Dievas yra skaisčių, nekaltų sielų mylėtojas ir Jo buvainė privalo būti šventa: "Ta-

vo namams, Viešpatie, pritinka šventumas.

Šv. Panelė nenupelnė pati Žodžio Iškūnijimą, bet Viešpaties buvo išrinkta ir prirengta prie Kristaus Iškūnijimo paslapties. Dievas jos sielą apsaugojo nuo gimtosios nuodėmės ir padabino savo malonių gausybe.

Be to, šv. Panelė *pažadėjo Dievui skaistybę*. Tobulybės veiksmai darosi daug garbingesni jei jie atliekami iš įžado. O Dievo Motinos nekaltybė ypač turėjo joje pasižymėti, todėl pritiko, kad josios nekaltybė būtų įžadu pašvęsta.

Kad taip buvo, matome iš šv. Panelės žodžių: "Kaip tai įvyks, nes aš vyro nepažįstu." Kaip Kristuje buvo tobulame laipsnyje malonės pilnuma, taip toji pilnuma, žmogišką Kristaus prigimtį prisimenant, turėjo pradžia pas motiną. Kaip tobulybės patarimų laikymas, įvykstant Dievo malone, turėjo tobulą pradžia Kristuje, taip tie patarimai tulu būdu prasi-dėjo šv. Panele, Jo motina.

Šv. Panelė pelnė mergystės aureolę-garbę.

Amžinoji garbė-aureolė teikiama už įžymią pergalę. Toji pergalė gali būti trilypėje kovoje: 1. priešais kūną, suvaržant jo džiaugsmus ir tai atsiekia mergystė; 2. prieš pasaulį, iškenčiant iki mirčiai jo persekiojimus; 3. priešais piktąją dvasią, kuomet ne vien save, bet ir kitas sielas mokslu ir pamokymu patraukiame prie Dievo. Užtat aureolė teikiama mergaitėms, kentėtojams, mokytojams.

Šv. Panelė buvo tobuliausia pana, ir vadinama: panų pana, karaliene panų. Jai, tiesa, nereikėjo pagundų kentėti, bet ji savo mergystę įžadu pašventė.

Atmink, garbingą ir galingą turi savo dangaus Motiną šv. Mariją. Įsigilink daž-

nai į jos nekalčiausią širdį, tą širdį, kuri kūrė Jėzui kūną, kuri davė mūsų Išganytojui pirmąjį maistą.

Kasdien Marijos garbei atlik nors mažą darbėlį. Ji — mylinti visus Motina. Tu ją mylėsi, žinok, ji tave labiau mylės ir neleis nuklysti, nusikalsti kovoje prieš kūno, pasaulio ir velnio žabangas.

Malda, Motina mano, šv. Marija, pri-

imk mano karštas maldas, Tu esi maloningiausia Motina, gelbėk mane kovoje, padėk ištesėti gerame, kad galėčiau danguje Tave garbinti per amžius.

Pasiryžtu sekti Marijos nekaltybę, pamaldumą ir tikrąją Dievo meilę. Platinsiu kiek galėdamas pamaldumą prie šv. Panelės Marijos, skaistybės pavyzdžio ir globėjos.

Marijos Mėnuo.

Geguzės mėnuo. Saulelė šildo. Pavasaris nušvįto. Žemė sužaliavo. Medžiai, krūmai ir maži krūmeliai pasipuošė žaliais rūbais. Tarp tų žalumų, kaip brangūs deimantai, spindi įvairiaspalviai žiedai.

O gėlių! Kiek jų yra! Kokios jos įvairios. Didelės, aukštos, žemos, žemutės, mažos, mažytės ir mažulytės, plačios, siauros, puikiai pasistiebusios, nuolankiai pasislėpusios. O jų žiedai! Kaip jie įvairūs! Vieni siunčia skaniausius kvapus, kad net širdis alpsta, galva svaigsta; kiti žėri, spindi neapsakomu gražumu, dar kiti spalvų įvairumu ir t.t. ir t.t.

“O, Dieve!”, atsidusęs taria žmogus, “kokia turi būti Tavo grožybė, šių visų nykstančių grožybių priežastis ir versmė.

Ai gėlės, gėlelės! Jūs linksminate, džiuginate mane. Jūs kalbate negirdimais žodžiais, jūs skelbiate savo Sutvėrėjo garbę. Jūs šaukiate ir mane kartu su jumis garbinti grožybių Viešpatį.

Ai gėlelės, kalbėkite garsiau, šaukite balsiau, kad jus išgirstų dvasiniai apkurtę, apjaukę, bejausmiai žmonės. Jie eina pro jus; jie lipa per jus, jie sutrempia jus, jie maišosi jūsų tarpe, bet jie negirdi jūsų kalbos, jūsų skambančių giesmių, kurios kyla į Sutvėrėją.

Gėlelės! Jūs žengiate į namus, jūs puošiate žmonių stalus, langus; jūs atsiduriate net ant jų galvų, krūtinių, jūs liečiate jų veidus, burną, kodėl jie nesupranta, kad jūs esate Dievo dovana jiems pasidžiaugti, pasilinksminti, savo suvargusioms širdims nuraminti, pakeliant jas aukštyn, apšvarinant, papuošiant jas, kaip jūs gėlelės.

Gėlelės! Jūs žengiate į bažnyčias. Jūs stojate ant altorių. Jūs esate taip arti, arti pačios žmonijos puikiausios gėlės — Jėzaus Kristaus, žmonių Atpirkėjo. Spindėkite ten. Traukite žmonių akis ir kreipkite jas į mylinčią, atvertą Jo širdį, šaukiančią: “Mokykitės iš manęs, kad aš esu ramus ir nuolankios širdies ir rasite ramybę širdims savo.” “Jūs visi, kurie dirbate ir esate apsunkinti, atėikite prie manęs, o aš jums palengvinsiu.”

Gėlelės! Jūs dažniausia atsirandate prie Marijos kojų, aplink Ją. Ji spindi savo nekaltumu; jūs garbinate tai savo gražumu.

Marija — Dvasiškoji Rožė. Ji — “Skaisčiausioji, gražiausioji dangaus Lelija.” Ji, gėlelės, yra jūsų karalienė. Jūs esate Josios palydovės. Šaukite garsiai, giedokite balsiai, vadinkite žmones garbinti Jūsų karalienę.

Gėlelės! Eikite į žmonių rankas. Te švelnūs nekaltų mergelių pirštai pina

vainikus ir deda prie Marijos kojų, tedaro bukietus ir puošia Josios altorius. Teneša jos sykiu su jomis Marijai savo nekaltas sielas, ražančių vainikus, iškilmingų giesmių puokštes.

Žmonės kenčia kūno ir sielos vargus. Bet jie pamiršo "Ligonių Sveikatą," "Kentėtojų Karalienę" — Mariją.

Gegužės gėlėlės, pavasario linksmi čiulbanti paukšteliai, visi gražumai, vėskite žmones prie Marijos — Užtarytojos.

Liurde, savo apsirinktoje vietoje, ji gydo iš kūno, bet dar daugiau iš sielos ligų. Šimtai tūkstančių žmonių ten Ją lanko ir malonių pelno.

Marija ta pati yra visur. Niekur Jai netrūksta meilės žmonių ir pasigailėjimo jų. Tik žmonės atšalę ir sukietę neranda vietos Marijai savo širdyse.

Kaip ten nėra Marijos, nyksta nekaltumas, vysta gražumas, džiūsta iš šaknų dvasiškos gėlės — dorybės. Jų vietą užpildo piktžolės — dagiai, usnys, erškėčiai ir visoki moraliniai puvėsiai.

Ai žmonės! Jūsų sielos ir kūno vargai ir visi pavasario balsai, gražumai ir įvairumai paragina pragysti ir amžinai, kol akis užmerksite amžinu miegu, kartoti:

Sveika Marija — Dangaus Ielija!
Tu gailestinga — ir maloninga.

Motin malonės — vaduoti žmones
Varguose skęstančius!

Nuo prispaudimo mus versksmas ima.
Viduj nelaimės džiustam iš baimės.

Motin brangiausia ir maloniausia
Neduok tarnams pražūt!

Kaip saulė šviesi, kaip bokštas tiesi!
Šventa garbinga, didžiai šlovinga,
Prie mūs skubėki, pasigailėki,
Nušluostyk ašaras!

Mes dažnai klystam ir nebedrįstam,
Šauk nusidėję mūs Atpirkėją.

Tu tiktai viena lieki šiandieną
Paguoda ir viltis.

Raudam varguose ir priepuoliuose,
Slėgti sunkybės, stingam kantrybės;
Išgirsk verkimą, tavęp šaukimą

Žmonių jau žustančių!

MALDA.

O švenčiausioji Jėzaus Širdie! Aukojų Tau visas šv. Mišias, kurios buvo ir bus aukojamos visame pasaulyje, kad padidėtų Tavo garbė, kuri kada buvo žinoma danguje, ant žemės, arba skaiestykloje dabar ir amženybėje, kad atsilyginus už kiekvieną Tau padarytą įžeidimą; kad padėkojus už kiekvieną suteiktą malonę: — trokšte trokštu be galo padauginti Tau priklausančią garbę. Amen.
ri viską nugali.

Tikrasis Katalikų Kelias.

Vertė K. Zajančkauskas, M. I. C.

Tikėjimo pareiškimas išoriniai.

Tikėjimas turi glūdėti ne vien tik žmogaus širdy, bet prie tam tikrų aplinkybių pasireikšti ir išoriniai (išviršiniai). Išganytojas nepasitenkina tuo, kad Jį tik širdimi garbintume, Jo mokslo ir įsakymų laikytumės, o išviršiniai kaip Petras užsigintume “nepažįstu aš Jo.” (Mork. 14, 7). Ne, savo tikėjimą turime pareikšti pasaulio ir žmonių akyvaizdoje. Išganytojas aiškiai yra pasakęs: “Kas tik išpažins mane žmonių akyvaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguje esančiojo Tėvo akyvaizdoje; kas gi manęs išsigins žmonių akyvaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančiojo Tėvo akyvaizdoje.” (Mat. 10, 32-33.).

Kokiu būdu turime savo tikėjimą pareikšti išviršiniai?

1. Savo katalikiškojo tikėjimo negalima užsiginti nei žodžiais nei darbais, tai yra negalima taip elgtis lyg būtum kitokios tikybos išpažintojas. Taigi negalima nei tokių žodžių kalbėti nei tokių veiksmų daryti, kurie duotų progos klausantiems ar matantiems įtarti, kad mes esą ar protestantai, ar stačiatikiai, ar žydai ar dar kiti. Del to, pavyzdžiui, neleidžiama dalyvauti protestantų ar kurių kitų pamaldose.

Tačiau jei yra rimta ir protinga priežastis, kaip pavyzdžiui, giminystės reikalai, padorus draugiškumas, mandagumas, tarnyba, ar kas panašu į grynai žmogiškus ir pilietinius reikalus, tada nedraudžiama dalyvauti kitatikių apeigose. Iš tokių progų galima paminėti: laidotuves, krikštynas, vestuves. — Taip pat leidžiama tik vieną ar kitą kartą dalyvauti pamaldose iš smalsu-

mo arba kur nėra pagarbos ir jokio išpažinimo kitos religijos. Tolimesnė sąlyga, kad nebūtų papiktinimo ir nenukentėtų savas tikėjimas.

Yra ir tokių atsitikimų, kada savo tikėjimą nėra įsakyta ir nereikia išviršiniai pareikšti. Kai kada net reikia savo tikėjimą užtylėti arba paslėpti. Taip yra tada, kada viešas tikėjimo pareiškimas būtų proga nenaudingiems ginčams sukelti, pašiepti ar šmeižti kokį šventąjį ir t.t. Čia tinka paties Išganytojo žodžiai: “Neduokite to, kas šventą šunims ir nemeskite savo perlų kiaulėms.” (Mat. 7, 6). Taigi kai kada bus išmintingiau ir geriau apie savo tikėjimą visai nieko nesakyti. Taip elgėsi ir pirmųjų amžių katalikai, kurie persekiojimų metu slaptai garbino Kristų.

Paimkime pavyzdį: Patekus į nedorų žmonių būrį, kas nors tavęs paklaustų (nors neturėtų jokios teisės klausti), ar tu esi katalikas, gali ramiai atsakyti: “Koks tamstai įdomumas? Tai mano vieno dalykas.” Arba vietoj vieno tiesioginio atsakymo, galima atsakyti keliais sakiniais.

Jei teisėta valdžia ar jos įgaliotinis paklaustų, kokios esi tikybos, tada Dievo garbė reikalauja, kad atvirai pasisakytum esąs katalikas. Jei kitatikis, nekęsdamas ir niekindamas tavo tikėjimą, verstų tave laužyti Dievo ar Bažnyčios įsakymus, taip pat nevalia slėpti savo tikėjimo. Jei kas nors tavo akyvaizdoje pradėtų šmeižti ir niekinti katalikų tikėjimą bei Bažnyčią, ir tu jaustumės galįs sėkmingai apginti, tada neturi iš baimės tylėti, bet, sekdamas šventųjų kankinių pavyzdžių, drąsiai ginti savo šventąjį tikėjimą.

Sielos Takai Tobulybēn.

Rašo: *Kun. D-ras K. Matulaitis, M. I. C.*

(Tāsa).

4. Pasiduok kitų vadovystei; prisitaikink prie jų nuomonės, užleisdamas kitiems garbingesnes vietas, tylesniu balsu kalbėdamas, su nuolankiaisiais bendraudamas.

5. Patarnauk vargšams. Jei gali, aplankyk juos jų lušnose, paguorsk; jei yra prieglaudose, ar ligoninėse, ir ten suteik jiems ramos paguodos. Žinok, jog „nesiliaujanti ramybė yra nusižeminusio širdyje, o pasipūtėlio širdyje dažnai yra pavydas ir rūstybė“ (Apie Kristaus Sekimą 1 kn. 7 sk. 3.)

Ar nori sekti Kristų ir Jam panešėti? Taip, atskysai savo širdyje. Klausyk, tad, ką sako Kristus tau nuo kryžiaus.

— Sūnau, del ko aš nužengiau iš dangaus? Aišku, nie tam, kad išgyčiau karalystę: mano karalystė ne iš šio pasaulio. Tai del ko? Kad išganyčiau tuos, kurie buvo pražuvę. Tu esi mano mokinyš, tarnas, — tarnauk mano broliams vargšams ir ligoniams; būk visų tarnas.

Bet tu savo išdidume nori būti visų vyriausis, nei už vieną nemažesnis; visiems įsakinėti, o nei vieno neklausyti, nei vienam nepatarnauti. Ieškai savo garbės, bet ne tavo Išganytojo garbės. Tuščia yra tavo garbė! Ji greit pranyksta. Kur yra tie, kurie džiaugėsi žmonių pagarba? Jų nėra; jų garbė baigėsi. Sūnau, ieškok mano garbės, ieškok naudingo darbo. Neprisirišk prie žemės, nes visa praėina. Jeigu pagarba apsuptas gyveni, sūnau, ką ji tau padėtų, jei šią valandą mirtumei? Pažink mano valią ir tai kas man patinka. Iš tikrųjų sakau tau, palik save, rasi mane. Žinau, sūnau, kas yra tau naudingiau. Palik visa man, aš visa sutvarkau maloningai, kiekvienam skirdamas vietą mano Bažnyčioje. Daugiau aš rūpinuos tavimi, negu tu išgali rūpintis savimi. Aš — garbės Karalius; bet ant žemės buvau erškėčiais vainikuotas, išjuoktas ir užmuštas. Už tave kentėjau, kad tau ne-

reikėtų amžinai kentėti. Nori būti garbėje su manim, — sek mane, nes aš esu romios ir nužemintos širdies. Tik nuolankumo keliu eidamas atrasi širdžiai ramybės.

23. Tuščia garbė.

Puikybės nuodėmė yra visų kitų nuodėmių pradžia ir vadovas. Artimiausiai ją seka tuščios garbės yda. Ši yda įvairiai pasireiškia pas pamaldžias, Dievui atsidavusias sielas. Reikia, tad, pirmiausiai sužiūrėti, kas yra tuščia garbė, paskui tos ydos nuodėmingumas, įvairūs pasireiškimai, laipsniai ir kaip su ja kovoti.

Kas yra tuščia garbė? Ji yra netvarkingas troškimas, kad žmonės mus gerbtų, tariamuosius nuopelnus pripažintų, garbintų, stebėtusi, ir be teisingos priežasties aukštintų, garbintų. Plačiau paimtas garbės supratimas reiškia kiekvieną gėrį, kurį kiti mumyse pastebi ir jį pripažįsta. Garbė yra pas tą, kuris gerbia, o ne pas tą, kuris gerbiamas už kokį nors veiksmą, savybę, gerą darbą; nors kartais pasitaiko, negerbiant kitiems, pats žmogus save labai gerbia, savimi sužavėtas tariaimais savo gerais veiksmais.

Jeigu tikrumoje kas gero ką daro ir tai pats mato ir pripažįsta, — ten nėra nuodėmės. „mes gavome ne šio pasaulio dvasią, bet Dvasią, kuri yra iš Dievo, kad žinotumėm, kas mums Dievo suteikta“ (1 Kor. 2, 12).

Taip gi nenusidės žmogus, jeigu jisai norės, kad jo geri darbai būtų skaitomi gerais: „tegl šviečia jūsų šviesa žmonių akyvaizdoje,“ sako Išganytojas. Taigi, užsitarnautos pagarbos noras savyje nėra nuodėmingas; bet kitaip yra su noru būti gerbiamam, neužsitarnavus gerais darbais, gerais veiksmais.

Trys dalykai padaro, kad ieškomoji garbė yra neteisinga, tuščia.

1. Kuomet žmogus ieško pagarbos delei tokio veiksmo, ar dalyko, kurių nevertas pagarbos; pav. už melagystes, ar nežymius, nepas-

tovius gėrius, — k. a. mažos išmaldos suteikimas.

2. Kuomet žmogus ieško sau garbės pas tą, kuris nepajėgia teisingai įvertinti jo tariamų gerų veiksmų. Pav. jei kas norėtų būti giriamas apsvaigusio, ar nepilno proto asmens.

3. Kuomet patsai žmogus tos garbės norą nepakelia aukštesniam tikslui, būtent: didesnei Dievo garbei, ar artimo naudai.

Užtat, jei žmogus nori būti giriamas už tokius dalykus, kurie nėra verti pagarbos, ar nuo tokių asmenų, kurie nepajėgia daromos blogybės suprasti, arba jei Dievo garbės, bet savo garbės ieško geraisiais darbais, — ten yra tuščia garbė.

Tuščios garbės troškimo nuodėmingumas ir laipsniai. Kaip puikybės nuodėmė yra neteisingas noras save išaukštinti, neatsižvelgiant į priemones, taip tuščios garbės ieškojimas yra dvasios yda, kuria žmogus nori, kad visi jį garbintų. Tuščia garbė liečia vien žmones. Ir kadangi kiekvienam žmogui yra įgimta geru savo veiksmu džiaugtis, tai toji garbė ir pripažinimas yra labai masinantis, patraukiantis.

Tuščios garbės ydoje randame tris laipsnius. 1. Yda valdo žmogaus veiksmus, kitaip sakant, žmogus viską daro vien tuščios garbės ieškodamas. 2. Toji yda draugaujama geriems žmogaus darbams kaip antraeilis jo veiksmų tikslas. 3. Tuščioji garbė, vos pasirodžiusi sieloje, tarnauoja žmogui, kuomet jis pataiso intenciją.

Bloga yra, kuomet yda viešpatauja žmogaus dvasioje. Visi tie geri žmogaus darbai pas Dievą yra be tikros vertės. Jeigu tuščia garbė pasilieka sieloje antraeilium veiksmų tikslu, — geri darbai sumažėja savo vertėje. Jeigu-gi tasai palinkimas į garbę atitaisomas geros intencijos ir patarnauja žmogui veikti, — geri darbai pasilieka savo vertės pilnumoje. Tuščioji garbė gali būti mirtinas nusidėjimas, nes gali prieštarauti meilei dvejojai: 1. kuomet žmogus sau ieško garbės dėl blogo darbo; ar laikiną gerį labiau ver-

tina negu Dievą; arba daugiau tiki žmonėms, negu V. Dievui; 2. kuomet tuščios garbės ieško, užmiršdamas savo gyvenimo svarbiausį tikslą ir net dorybių veiksmus palenkdamas savygarbai patenkinti, visai neatsižvelgdamas į V. Dievo įsakymus.

Šiais atvejais žmogus sunkiai nusikalsta.

Tuščios garbės pasireiškimais pamaldžiose sielose būna įvairūs.

1. Pasigyrimai. Jie gali būti žodžiais pareikšti ir veiksmais, gestais. Jeigu padarytasis geras veiksmas tikrai buvo, tai juomi žmogus nori sukelti kituose nuostabą, naujenybių ieškojimą; bet jeigu to gero veiksmo nebuvo, delei kurio pasigiria, tada yra prigavimas, nudavimas, melagystė. Pasitaiko, kad žmogus netiesioginiu būdu ieško sau garbės. O tai įvyksta:

2. užsikertant savo nuomonėje ir nenorint tikėti geresnei nuomonei. Tas visa prote nepasilieka, bet paliečia valią ir taip kyla —

3. nesutikimai, nenoras nusiileisti kitų valiai. Nesutikimai pasireiškia žodžiais, ar iš čia kyla —

4. ginčai, barginiai. Didžiai pakeltu balsu kalba, ginėjasi su savo artymu. Jeigu tasai artymas yra vyresnysis, tėvas, motina, ar bendrijos viršininkas, — tada tuščia garbė pasireiškia

5. neklusnumu, nenoru daryti tai, kas yra įsakyta padaryti.

Tuščios garbės norą reikia nugalėti. Tasai žmonių pagarbos troškimas labai yra apgaulingas, nuodijantis visus gerausius žmogaus darbus ir stumentis sielą į nuodėmes. Šv. Bazilius vadina tuščia garbe: „malonus priešas, dorybių kirminas, paslėptieji nuodai,” o šv. Jonas Krizostomas sako, jog tuščia garbė yra dangiškųjų turtų kandis; ji yra iš vardo garbė, bet tikrumoje negarbė.

(Bus daugiau).

Teresė Niumaniūtė.

(Stigmatizuota Mergelė).

(Tąsa).

Dr. V. Weisl, psichiatras, (žmogaus būdo ir dvasios tyrinėtojas) parasė laikraštyje "Vossische Zeitung":

"Ar neverčia tave prie vėmimo, ar žiaukčėjimo, kai žiūri į maistą?"

"Kam jis turėtų man tai daryti?" atsakė Teresė. "Maistas yra labai geras ir nekelia manyje nei kokio nenoro ar baurėjimo juomi."

"Bet ar tu neturi apetito? Ar tau negraudu, kad tu negali imti jokio valgio?"

"Ne," ji atsakė. "Aš neturiu apetito. Man valgymas nerūpi; ir aš naučiau reikalo valgyti."

"Kuomet aš jos paklausiau, kad ji paaiškintų, kaip ji gali gyventi ištisus mėnesius ir metus nepriimdama jokio maisto ir gėrimo, tai ji mat atsakė, kad, matyt, tokia Dievo Valia. Jai net neišrodo, kad tai čia būtų kas stebėtina. Ką Dievas nori, tai įvyksta."

Kaip aiškina šių laikų mokslas tą visišką susilaikymą nuo maisto? Tas pats daktaras Weisl rašo: "Tas faktas būtų neišaiškinams, jei nesiranda jai kokios nors galimybės priimti maisto (gal tai įvyksta su ja, jei ji per sapną ar naktį vaikščioja) nors ir visiškai mažos dalelės."

Bet jei taip būtų buvę su ja, kaip to nebūtų mačiusios keturios Seserys vienuolės, kurios buvo skirtos ją sekėti? Kaip ji galėjo pakilti iš lovos, išeiti iš kambario, nueiti virtuvėn, paimti maisto ir sugryžti atgal, neatkreipus į tai saugojančių ją dėmesį? Mokslas stato save ant juoko, kuomet imasi tokių kvailų spėliojimų, kad pridengtų savo nežinystę.

Daug atviriau ir teisingai išsireiškė Dr. R. Reissmann savo laikraštyje "Der Tag" rugsėjo 7, 1927 m. Jis ten rašė: "Abu tie spėliojimai (dakt. Weisl) pasirodo aukščiausiam laipsnyje abejotini. Nelieką nieko kito, kaip tik pasakyti "Nescimus (nežinome)." Teresė Niumaniūtė yra stebuklas."

Negalima paneigti fakto, kad jautna regėtoja jokio maisto nepriima, išskyrus mažą šv. Hostijos dalelę ir nuo rugsėjo 1927 m. ji nei lašeliu vandens nesuvilgė savo lūpų.

Kyla klausimas, ar negalima išlaikyti ilgus gydymosi alkio. Žinoma, kad galima, bet, pasak Dr. Kroener, ilgiausias ištesėjimas tęsėsi 72 dienas. Kad ligonis toliau galėtų alkio gydytis, jis priverstas buvo suvartoti gana daug skystimo. "Aš netikiu, kad sutvėrimas be vartojimo vandens galėtų gyventi ilgiau dviejų savaičių. Yra žinoma, kad atsitikime ilgo ir didelio pasninkavimo kūnas išsisemia, nes tam tikras maistinių dalių skaičius reikalingas jam palaikyti; iš to išeina, kad šiame atsitikime jis gyvena pats savimi." (Dr. Kroener).

Šiolaikiniai Aiškinimai ir Perkrautinėjimai.

Šių laikų mokslo žmonės bando patiekti Teresės Niumaniūtės regėjimų ir stigmatų išaiškinimų. Nekurie bedieviai mokslininkai bandė priskaityti juos apgavystei, ligai, hipnotizmui, histerijai ir įsikalbėjimui.

Pirmasis šių laikų mokslo bandymas išrišti paslaptis pasirinko lengviausią, bet žemą "cicilikišką" kelią: viską priskaitė apgavystei.

Tiesa, buvo atsitikimų, kad kas-nekas buvo įsigijęs neteisingus stigma-

tus. Bet tokia apgavystė tuojaus buvo susekta. Nereikėjo nei kažin kokių gudrybių geram tēmytojui tai padaryti. Štai keturios gudresnės vienuolės susekė ir įrodė, kad viena sesuo adata ir žirklelėmis pasidarė sau stigmatas.

Kvaila vaizduotė, persisunkus religine, bet nenuosekliai išvystyta dvasia, gali taip užvaldyti histeriškų asmenų dvasią, kad jie, patys pasidarę sau stigmatas, ima tikėti kaipo į nepaprastą malonę. Tokiame atsitikime sunku net pasakyti, ar ten yra apgavystė ar tik dvasinė apsigavimo liga. Tik vienas Dievas, kuris mato slaptiniausias žmogaus širdies mintis, žino, kiek tokie asmenys yra kalti ir atsakomingi už savo žygius.

Dėja, yra asmenų su stebuklų manija. Jie mėgsta visus nepaprastus įvykius skelbti stebuklais ir ginti jų tikrybę, neturint tikrų įrodymų. Tokie jų žygiai daro daug skriaudos Bažnyčiai ir Religijai.

Mes galime nesvyruodami tvirtinti, kad nei mažiausios apgavystės nėra Konnersreuth'e. Gerbiamasis vietos klebonas yra sąžiningiausias kunigas. Jo liudijimas apie Teresę yra jai labai palankus. Ji buvusi visuomet gera ir paprasta mergina. Jis pats didžiai yra nustebintas tuomi, kas įvyko jo parapijietei. "Kodėl tokie nepaprasti dalykai turėjo įvykti čia?" jis klausia. Teresė niekuomet nebuvo ir nėra nervuota, svajotoja ar kokia ekscentrikė. Jos būdas yra ramiausias ir labai aiškus. Jis yra "gamtos kūdikis." Ji turi gerą atmintį, aiškų supratimą, sveiką sprendimą. Jai netrūksta pabaikavimo ir linksmo, malonaus pajuokavimo.

O gal Teresės Niumaniūtės stigmatų atsiradimas yra ligos pasekos, imant tai medicinos mokslo supratime? Ne. Doktorai dėjo daug pastangų išgydyti

tas žaizdas, bet jų moksliausiasios priemonės tik padidino jų skausmus. Therapeutikos mokslas pasirodė visiškai nepritaikomas prie Teresės stigmatų.

Mokytas Jezuitas, Julijus Bessmer, parodė savo įdomiame išdėstyme visus galimus santykius tarp organų ligų ir stigmatų. Jis svarstė hemophilia, hematidrosis ir kitas kraujo ligas. Stigmatizuotoji Konnersreuth'o mergelė neturi nei tolimiausių tos ligos žymių.

Tikri ir tikrojo mokslo vyrai yra kaip ant jūros,—negali klausimo išrišti. Nekurie mokslininkai stojo kaipo priešai viso to dalyko. Dr. Ewald-Erlangen, pavyzdin, savo audringą protestą baigia šiais žodžiais: "Aš priduriu, kad tas stigmatų buvimas nerodo man nieko stebėtino. Mano nuomone, stigmatai atsirado nuo liguistos physico-psichiškos būklės, kuri, sustiprinta dabartiniais skaitlingais lankymais, neleidžia medicinai sėkmingai veikti (vargšas medicinos mokslas! Kur jo galia? Vert.)

Toliaus, jei mokslas nori toliau užsiimti tuo dalyku, tai mergina turi būti patalpinta neutralėje klinikoje ir pavesta tyrinėjimui."

Kiti psychologai ir medikai jaučiasi visiškai beklaidžioja. Tai vieną kartą, po galingos asmeniško tyrinėjimo įtakos, jie atsisako nuo sprendimo; kitą kartą jie išsižada savo gilių atjautimų. To įvykio pavyzdys, labai žymus ir ypatingas yra paminėtas laikraštyje "Vossische Zeitung." Ten rašo žydas gydytojas, Dr. Wolfgang v. Weisl. — Kada jis lankė pirmą dieną, jis rašė:

(Bus daugiau).

Katalikų Pasaulys

EL PASO. Texas. Čia gauta žinių, ne oficialių, bet iš rimtų šaltinių, kad Meksikos valdžia leis grįžti Meksikon višiams, pirmiau išvarytiems, vyskupams. Tie vyskupai buvo dabar Jungt. Amerikos Valstybėse ir nekurię jau gavo iš Apaštalinio Delegato Meksikai pakvietimą grįžti atgal.

KATALIKŲ PIRMENYBĖ. Ligoninė aplamai imant, yra gailėstingumo įstaiga. Bet ja ji yra itin tuomet, kai joje parodoma ligoniui tikroji meilė, pasigailėjimas ir užuojauta. Šiomis ypatybėmis pasižymi katalikų ligoninės, vedamos seserų, ar brolių vienuolių.

Jungt. Amer. Valstybėse ir kitose šalyse yra valdiškų ligoninių, išlaikomų valdžios lėšomis ir aptarnaujamų samdomų ir apmokamų asmenų. Tose ligoninėse ligoniams teikiama pagalba, dažniausia, visiškai dovanai arba labai pigiai. Į šias ligonines ligoniai nesiveržia. Eina ten tik tuomet kaip neturi kuo užsimokėti kitose ligoninėse arba labai gailisi ligonis pinigų kiek išleisti.

Į katalikų vedamas ligonines veržiasi ne vieni katalikai. Nekatalikų galima jose sutikti daug daugiau, negu katalikų.

Del ko taip? Ar jose daug pigiau? Ne. Nevisuomet. Bet jose randama meilė, gailėstingumas ir užuojauta, kuriuos ligoniai didžiausiai atjaučia ir brangina.

Šie dalykai išaiškina *katalikų pirmenybę* ligonių išlaikyme ir vedime.

Amerikos ir Kanados Katalikų Ligoninių Draugija surinko žinių apie ligonines ir paduoda statistiką. Ji rodo įvairių tautybių išlaikomas ligonines.

Jungt. Amer. Valstybėse bažnyčių ar tautybių žinioje yra ligoninių, kuriose visoje bendrai telpa 114,613 lovų. Katalikų ligoninėse yra 85,803, kitoms lieka tik 28,810 lovų.

Kanadoje viso lovų 23,238. Katalikų ligoninėse 19,500, kitų tautybių — 3,728.

Taigi, pasirodo, kad į katalikų vienuolių ligonines ligoniai visur noriau eina, ir katalikams tenka jas nuolat didinti ir naujas statyti.

Jungt. Am. Valst. tik dviejose valstijose nėra nei vienos katalikų ligoninės — tai Mississippi ir Wyoming.

PARYŽIUS. Iš čia pranešama, kad šių metų Tarptautiniame Eucharistiniame Kongrese Kartaginoje, Afrikoje, dalyvaus žmonių kokio šimto įvairių kalbų.

Mažiausia 19 kalbų turės savo dideles grupes ir posėdžius savo kalbose. Atskiros Tuniso bažnyčios bus skirtos tų grupių pamaldoms ir konferencijoms.

Didžiausios grupės bus francūzų, italų ir maltiečių. Angliškos kalbos grupę sudarys anglai, airiai ir šiaurės amerikiečiai.

Bus lenkų grupė, kuriai vadovaus kardinolas Hlond, vokiečių grupei pirmininkaus kardinolas Faulhaber. Italams kalbės garsusis rašytojas, atsivertęs iš socialistų į katalikų, Giovanni Papini.

Visiems rytiečiams vadovaus monsignoras d'Herbigny, prezidentas Rytiečių Instituto Romoje.

Kad būtų kur atvykusiems svečiams pavalgyti be hotelių, laivų ir restoranų, bus pastatyta laikinoji valgykla ant šv. Monikos aikštės; ten 3,500 pavalgimų galės būti du kartu dienoje.

MILWAUKEE, WISC. Krikščionių — katalikų ir protestantų čia rūpinosi paminėti Didįjį Penktadienį. Pereitais metais apie 300 biznio įstaigų buvo užsidarę nuo 12 val. iki 3 val. po pietų. Laukiama, kad šįmet taip padarys daugiau 400 įstaigų. Per tas tris valandas tikintieji lanko bažnyčias ir gilinasi į kančią ir Jėzaus Kristaus mirtį.

MATADI. Belgų Kongo. Afrikoje. Čia juodieji negrai iškilmingiausiai sutiko juodukes seseris — vienuoles. Kada trys juodukės seserys atvyko į Kimpeso, Kongo, tai visas miestelis ir kaimas — vyrų, moterų ir vaikai susirinko ir apsiūtė iš visų pusių seseris stotyje. Iš ten iškilmingai lydėjo, jas į Gaillestingų ju Seserų vienuolyną. Visą laiką skambėjo šauksmai “Juodosios Seserys”. “Mūsų rasės seserys!” Kokis mums džiaugsmas!

Kaip nesuvaldomos ugnies liepsnos, taip ta žinia apie juodasias seseris pasiekė artimesnius sodžius. Iš ten subėgo pamatyti tas seseris.

NEW YORK. Neseniai Australija ir Kanada atmetė nekuriuos Amerikos darbo juduomuosius paveikslus dėl jų nepadorumo. Amerikos biznierių labai tai atjautė. Dabar paveikslų kompanijos valdyba išleido įstatymus, ko neprivalo būti paveiksluose. Taip pat bus pakviesti ekspertai patikrinti paveikslus pirmiau jų išleidimo.

PARYŽIUS. *Kunigai Kareiviai.* Su bedievėjusi Francija su savo bedieviška valdžia išleido jau daug metų atgal įstatymą, kuris verčia kunigus ir vienuolius atlikti kareivišką tarnybą. Tai yra priešinga Bažnyčios įstatymams.

Kunigų tarnavimas kariuomenėje atnešė daug dvasinės naudos. Kunigai sulaukė bedievybės plitimą kariuomenėje ir daugybę kareivių, kurie buvo užaugę be jokios tikybos, išmokė garbinti Dievą.

Didžiajame Europos Kare francūzų armijoje tarnavo labai daug kunigų ir vienuolių.

Karui pasibaigus, jie sudarė Kunigų Karo-Veteranų Draugiją. Šiomet ji turėjo savo penktąjį Kongresą Liurde. Atsilankė Kongresan 400 kunigų atstovų.

Jiems pirmininkavo Liurdo Vyskupas Petras Gerlier. Jis buvo advokatas Paryžiuje. 1913 m. būdamas 43 m. amžiaus,

nusprendė eiti į kunigus.

Kilus karui 1914 m. jis turėjo stoti kariuomenėn iš seminarijos. Mūšyje ant Marnos krantų buvo sužeistas ir paimtas nelaisvėn.

Munsterio vyskupui (Bavarijoje) tarpininkaujant, Gerlier gavo Vokietijos valdžios leidimą stoti seminarijon ir tęsti savo mokslą.

Buvo ir daugiau žymių asmenų Kongrese.

MANILA. *Šaunus pavyzdys.* Prasimanė žmonės “grožės kontestus.” Surenka pusnuogės konkurentės ir “grožės specialistai” sprendžia, kuri mergina gražesnė.

Vienok atsirado kukli, dora mergina. Filipinų Salose, Seniorita Violeta Lopez. Ji atsisakė stoti kontestan pusnuogė — maudynių rūbe. Iš visų kraštų ji gauna daug pagirimo ir aukštinoimo laiškų.

PAS JĖZŪ...

(Trioletas).

Kai tavo jaunutė širdis
Pasaulio verpetuose skęsti pradės,
O siela į žemės purvyną įkris,
Kai tavo jaunutė širdis
Jau sielvartų upėmis mis.
Skubėki prie Jėzaus, Jis tave išgelbės.
Kai tavo jaunutė širdis
Pasaulio verpetuose skęsti pradės.

II

Iš nuožmojo velnio nagų,
Jaunuolį tik Jėzus atimti galės,
Juk trokšti beribių dausų
Iš nuožmojo velnio nagų,
Iš amžių bausmės ir vargų...
Prie Jėzaus tavoji širdis pasilsės.
Iš nuožmojo velnio nagų,
Jaunuolį tik Jėzus atimti galės.

MUSŲ DARBAI

Marijonų Kolegiją aplankė nelaimė, — mirė vienas auklėtinis Juozapas Burneikis. Jis buvo jaunutis, vos penkioliktus metus einęs, bet gabus, geras vaikas. Būdamas labai kantrus, net aklosios žarnos ligai smarkiai suėmus, daug nesiskundė. Pašauktas gydytojas rado, jog yra didis pavojus. Tuojuo nugabentas į ligoninę. Čia padaryta aklosios žarnos operacija. Bet ji jau buvo daugiau paros kaip trūkusi. Gangrena jau buvo apėmusi vidurius. Jaunas organizmas ilgai nenorėjo mirčiai pasiduoti. Ketvirtą dieną pakentėjęs, rimtai pasiruošęs prie mirties, kuri buvo neišvengiama, Verbų sekmadienį 1 val. po pietų atidavė V. Dievui savo skaisčią sielą.

Jo pamaldus užsilaikymas ir karšta malda prieš mirsiant, pasiskundžiant V. Dievui, jog jam nebuvo lemta būti kunigu ir bent vieną kartą atnašauti Mišių auką, sugraudino iki ašarų visus.

Už a. a. Juozapo sielą atlaikytos pamaldos kolegijoje. Visi draugai jo gailėjosi ir verkė. Jo tėveliams norint jo kūną palaidoti Elizabethport, N. J., gerb. kun. J. Navickas, Kolegijos Direktorius, palydėjo jo kūną į jo gimtinį miestą. Remėjų prašome pasimelsti už a. a. Juozapo sielą.

Kolegijos Remėjai:

H. Bernotienė Newark, N. J. ..	2.00
Barb. Vaškevičienė Newark, N. J. ..	5.00
A. Rusiecki Somerville, Conn. ..	3.00
Elzb. Norvaišienė Chicago, Ill. ..	5.00
P. Tamašauskas Elizabethport, N. J. ..	5.00
Mar. Tvirogienė S. Boston, Mass. ..	3.00
Elzb. Damaševičienė Forest City, Pa. ..	2.00
Dom. Jokūbaitis Detroit, Mich. ..	3.00
O. Baranauskienė N. Abington, Mass. ..	1.00
M. Petrauskas Bristol, Conn.	4.80
M. Kalasinskienė Chicago, Ill.	2.00
Elzb. Kodienė Chicago, Ill.	3.00

Petr. Scalan Edwardsville, .. Ill. ..	3.00
A. Stirbinski Michigan City, Ind. ..	5.00
Sisters of St. Francis Grand Rapids, Mich.	1.00
Izid. Ignotas Waterbury, Conn. ..	3.00
Jos. Valkevič Waterbury, Conn. ..	3.00
Pov. Bukauskas Cicero, Ill.	5.25
Stanley Maczuk Raymondville, Mo. ..	1.90
Mr. Sinkevičius Chicago, Ill.	5.00
Z. Giedraitis Chicago, Ill.	3.00
A. Gudaitienė S. Manchester, Conn. ..	3.00
V. Klimas Chicago, Ill.	2.00
Matas Zizas Chicago, Ill.	10.00
Ievo Kodienė Taylorville, Ill.	3.00
K. Matulaitis W. Frankfort, Ill. ..	10.00
Mrs. A. Jonikaitis Newark, N. J. ..	3.00
P. Adomaitienė Phila., Pa.	3.00
Sal. Guščiūtė Amsterdam, N. Y. ..	3.00
M. Andriuškevičienė S. Wilming- ton, Ill.	5.00
F. Cozen Chicago, Ill.	5.00
Vik. ir Konst. Juodeliai Chicago, Ill. ..	6.00
Jon. Lamberta Silver Creek, Pa. ..	1.00
Al. Savakinas Shenandoah, Pa. ..	3.00
S. L. R. K. A. 41 kp. Worcester, Mass. ..	3.00
Kaz. Bukauskaitė Rockford, Ill. ..	3.00
O. Dulinskas Newark, N. J.	3.00
P. Radzevičienė Newark, N. J.	3.00
O. Vitkauskienė Tamaqua, Pa. ..	3.00
J. Kundrotienė Waukegan, Ill. ..	3.00
M. Unguraitienė Brooklyn, N. Y. ..	3.00
O. Milukienė Elizabeth, N. J.	5.00
B. Kavaliūnienė Cleveland, Ohio ..	5.00
O. Povilaitis Ford City, Pa.	3.00
Val. Grines Washington Park, Ill. ..	20.00
Alex Grines Washington Park, Ill. ..	5.00
J. Raukas Washington Park, Ill. ..	5.00
J. Vinciuonas Braddock, Pa.	5.00
Ieva Rašimaitė S. Manchester, Conn. ..	5.00

(Bus daugiau).

Nuoširdžiai dėkojame gerb. Remėjams už aukas *Remėjų Centras.*

Amerikos Lietuvių Žinios.

PHILADELPHIA, PA. Šv. Kazimiero parapijoje atsilankė svečiai iš Lietuvos misijonieriai ir laikė misijas vieną savaitę sykiu visiems. Pabaigė bal. 6 d. 1930, vakare. Tikrai, labai gražius pamokinius ir patarimus žmonėms paliko. Tegul jiems Dievas suteikia sveikatos pasidaruoti tarp lietuvių, sugrąžinti Bažnyčion tuos, kurie buvę katalikais, o per savo klaidas užmiršo tikrą Dievą ir artimą ir tuos, kurie ieško tikro tiesaus kelio į Dangų. Žmonių lankės rytais ir vakarais daug.

Prie šventos Komunijos priėjo apie pora tūkstančių. Ragino prie Dievo ir artimo meilės ir Tėvynės Lietuvos, kad žmonės turėtų širdyse tikrą Dievą ir artimo meilę, ramybę, kaip Dievas reikalauja iš visų žmonių. B.

CHICAGO, ILL. Susirgo gana pavojingai gerb. kun. Ig. Albavičius, Dievo Apveizdos parap. klebonas, Federacijos Centro pirmininkas. Darbai, nuovargis ir pavasarinės slogos iššaukė smarkią ligą. Gydytojai rūpinasi, sulaukyti ją, kad nepasidarytų plaučių uždegimas. Vos sužinojo Chicagiečiai apie savo mylimo Vado nelaimę, tuoj pareikšta užuojautos, Sėserių Vienuolyne atlaikytos šv. Mišios už jo sveikatą. Tikimasi, jog gerb. kun. Albavičius pasveiks ir ilgiausius metus kartu su mumis dirbs.

CICERO, ILL. Balandžio 26 d. bus išventintas į kunigus dijakonas Anastazas Valančius. Jo pirmos Šv. Mišios bus Šv. Antano bažnyčioje Cicero, Ill. Jaunasis kunigėlis yra žinomo visuomenės veikėjo Anastazo Valančiaus sūnus. Sveikiname jaunojo kunigo tėvelius, sulaukus laimingos dienos, o kun. A. Valančiui linkime gausiausių Dievo malonių ir našaus pasidaravimo Kristaus Vynyne — Bažnyčioje. Prietelis.

WORCESTER, MASS. Moterų Sąjungos 5-ta kuopa rengia metinį balių pasopnią Barauskienę 146 Washington St., Balandžio 29 dieną 1930. Pradžia 8 val. vakare. Gerbiamieji nariai, malonėkite dalyvauti šiame baliuje. M. S.

GARY, IND. Mūsų gerb. klebonas kun. J. Martis sunkiai buvo susirgęs. Kas metai atsinaujinanti veido liga, šiais metais pasireiškė labai pavojingai. Jau trys savaitės ligoninėje. Sakosi, kiek geriau, bet Dievas žino, ar pajėgs švęsti Velykas namie, savo parapijiečių tarpe.

Klebonui sergant, su dvasine pagalba daugiausiai Garičiams padėjo Tėvai Marijonai, subatomis ir sekmadieniais klausydami išpažinėčių, laikydami pamaldas. Dieve, jiems atlygink! U. Upienė.

PLYMOUTH, PA. Šv. Kazimiero parapijoje 1929 m. įsisteigė jaunųjų moterų klubas. Jų tikslas — duoti švarias pramogas rinktiniams žmonėms ir padėti medžiaginiai parapijai. Abudu tikslu siekiama labai dailiai. Pereitais metais jaunosios moterys padarė iš vienos pramogos \$1,354.00 pelno parapijai, o šiemet dar daugiau: \$1,385.00 iš vienos padorios pramogos. Sunku jas kam aplenksti, nes turi veiklią ir sumanią valdybą: pirmininkė — p. Agnietė Yarrow, v.-pirm. p. D. Laskauskienė; išd. p. J. Paulis; raštininkė — panelė J. Simons.

Visa parapija ir gerb. klebonas patenkinti jaunųjų moterų darbštumu. R. P.

PITTSTON, PA. Pavasario ligos atsilankė Šv. Kazimiero parapijoje. Smarkiai gripu buvo susirgęs gerb. klebonas kun. Jonas Kasakaitis. Dabar jau žymiai sustiprėjęs, imasi įprastų pareigų. Linkime visiškai pasveikti. Kleopas B.

Klausimai ir Atsakymai

KLAUSIMAS. Ar galima laidoti mirusį kataliką ant nešventintų kapinių, jei ten turi nusipirkęs sau lotą. Ar tas žmogus bus geras, jei ant nešventintų kapinių laidosis. Dievas visą sykiu tvėrė, ar ne? Tai ta žemė turi būti šventa.

A. V. Rut.

ATSAKYMAS. Jei katalikas mirė Dievo malonėje, susitaikęs su Dievu, tai jo siela yra išganyta. Vienok turi atsilyginti už gyvenimo kaltes. Bažnyčia meldžiasi ir teikia atlaidus mirusiems šventose kapinėse palaidotiems. Daug nustoja Bažnyčios pagalbos, pasilaidoję nešventintoje vietoje. Be to katalikams reikia atsiminti, kad tas kataliko kūnas buvo pašventintas. Jis nekartą priėmė šv. Komuniją, tai nedera jį bet kur kimšti. Del to katalikų Bažnyčia ragina katalikus laidoti visuomet pašventintoje žemėje, o nevertus, kaip va, tuos kurie nepildo katalikų pareigų, arba katalikus nusižudėlius, baudžia neleisdama jų laidoti švęstoje vietoje.

Rašydamas, kad "Dievas visa sykiu sutvėrė, ar ne? Tai žemė turi būti visa šventa", tu nori kaip ir pajuokti Bažnyčią, būk tai tik jos tuščias prasimanymas šventinti kapinių žemę. Jei taip, tai tas tavo parašymas yra nedoras, o tavo mąstymas klaidingas. Bet gal aš tavo minties nesupratau.

Žiūrėk, ir žmonės visi Dievo sutverti, tai visi yra šventi? Ar tai teisybė? Ne. Kiti eis pragaran.

Visi žmonės Dievo sutverti, bet kad kuris būtų kunigu, turi dar gauti ypatingą Kunigystės pašventinimą.

KLAUSIMAS. Skaičiau "Žvaigždės" 4 numeryje, būk šv. Tėvas dovanojęs Washingtono Kongreso bibliotekai reprodukcijos šv. Tėvo bulių. Ką tai reiškia? Nemanau, kad tai būtų kokių gyvulių

atvaizdai. Lauksiu atsakymo "Laive."

A. Sirutis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Iškilmingi šv. Tėvo raštai svarbiais Bažnyčioje klausimais yra vadinama "bullomis." "Žvaigždė" tą žodį neatsargiai sulietuvino ir išėjo "buliai." Taigi, Washingtono Kongreso bibliotekai padovanojo šv. Tėvas Popiežių iškilmingųjų raštų fotografijos būdu spausdintas kopijas. Tie raštai yra be galo didelės svarbos istorijos mokslui.

KLAUSIMAS. Kodel moterys ir merginos pradėjo nešioti uodegas? Eina trumpu sijonėliu, o apie blauzdas uodegų uodegos, it būtų šunų sudraskytas rūbas. Ar negalima joms tai uždrausti?

O. Antanaitis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Tai nauja moterų rūbų mada, daug padoresnė, negu pereitų metų. Jos, matai, nori prisitaikyti prie šv. Tėvo noro dėvėti ilgus rūbus, bet kartu nenori pamesti trumpo, tad ir surado naują madą: dėvi apytrumpį sijonėlį, o kampus, raikščius paleidžia iki pusiau blauzdų. Drausti neverta, — moteris yra mados vergė.

KLAUSIMAS. Ar galima suspėti į Eucharistinį Kongresą su ekskursija, kurią rengia "Draugas"?

A. O. iš Cleveland, O.

ATSAKYMAS. Į šių metų Tarptautinį Euch. Kongresą Tamsta nesuspėsi, nes laivas išplaukia balandžio 23 d.

KLAUSIMAS. Ar Romoje būnant višados galima matyti Popiežių?

J. Antanaitis, Chicago, Ill.

ATSAKYMAS. Nevisados. Reikia gauti kartu su kitais priėmimą—audienciją pas šv. Tėvą, arba jį pamatyti didelių iškilmių metu šv. Petro bazilikoje.

LIETUVOS ŽINIOS

Ragina sugrąžinti dr. Ambrozaitį. Neseniai įvykusiame Rotušės salėj susirinkime prieš tikinčiųjų persekiojimą bolševikų Rusijoje laikė paskaitą prof. Dr. A. Maliauskis, kuris pasiūlė prašyti vyriausybę, kad iš ištrėmimo būtų gražintas katalikų darbininkų vadas Dr. Ambrozaitis, kaipo vienas iš žymiausių kovotojų prieš bolševizmą. Susirinkimas tam karštai pritarė.

Pabrangs plytos. Plytinių savininkai sudaro sindikatą (tam tikrą sąjungą). Manoma, kad dėl to plytų kaina pakils 10—15 procentų. Tačiau manoma pradėti gaminti kalkinės plytos, kurios už dabartines plytas bus pigesnės. Kalkinių plytų 1000 kainuos 93 litus, o už dabartines, kai jos nepabrangusios, moka ligi 110 litų tūkstančiui plytų.

Naujas ūkio verslas. Valakbūdžiai (Šakių apskr.). Suvalkų krašto ūkininkai seniai jau išsiskirstė į viensėdijas. Daugelis, nors gyvendami paprastai, versdamiesi vien grūdų ūkiu, gyvena pasiturinčiai. Bet šiais laikais javai yra tiek atpigę, kad ūkininkas, juos pardavęs, negali visų savo kasdieninių piniginių reikalų atlikti. Dėl to reikia susirūpinti pelningesniu verslu, būtent—pieno ūkiu. Ši mintis Valakbūdžiuos dar prieš keletą metų buvo keliamą.

Štai, prieš keletą dienų, Valakbūdžiuos susirinkęs ūkininkų būrelis nutaria steigti pieno nugriebimo punktą. Atlikus visus formalumus, parsivežus reikalingas mašinas, manoma tuoj po Velykų darbą pradėti. Reikia manyti, kad šioj apylinkėj pieno nugriebimo punktas sėkmingai veiks; paskiau bus galima įsteigti pieninę.

Gražus veikimas bei sumanymai. Lukšiai (Šakių apskr.). Kovo 2 d. "Žiburio" salėje įvyko gausingas vietos "Pavasario" kuopos visuotinis susirinkimas. Į jį atsilankė ir Centro Valdybos narys stud.

V. Užupis. Jis buvo pasiruošęs laikyti paskaitą—"Pavasario" S-gos istoriniai istoriniai bruožai," bet nežinia, dėl ko tai jo paskaitai nebuvo gautas leidimas.

Po daugelio kalbų bei svarstymų, tarp ko kito, nutarta: ateinančią vasarą surengti Lukšių apylinkės jaunimo teismą; šiuo reikalu rūpintis pavesta stud. V. Užupiui. Be to, sumanyta surengti jaunimui mandagumo kursus, kuriems įvykdyti išrinkta iš 5 asmenų komisija: Ant. Gulbino, V. Gerdžiūno, Br. Pravilinskaitės, Br. Matulaičio ir P. Užupytės.

Pasibaigus sus-mui, įvyko pasilinksminimas, kurio metu keletas gražių eilučių ir pasakytas juokingas dialogas "Barzdaskutys."

Iš "Šaltinio."

Amerikos Lietuviai Katalikai

turi tik vieną savo dienraštį, kuris gina tikinčiųjų dvasinius ir medžiaginius reikalus, kuris visiems geros valios žmonėms mielu noru patarnauja, — tai

"DRAUGAS"

Jo kaina: Amerikoje metams \$6.00; 6 mėnesiams \$3.50.

Lietuvoje metams \$7.00; pusei metų \$4.00.

Kas nori padaryti skubų biznį, ką nors pirkti, parduoti, — skelbkitės "Drauge", nes "Draugas" kasdien aplanko daugybę tūkstančių lietuviškų šeimynų.

"Draugo" knygyne galite gauti įvairiausių knygų. Reikalaukit katalogo. Jis siunčiamas veltui. "Draugo" adresas:

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill.